

Lovas István

Meddig marad Goodfriend persona grata?

A kérdés már csak az, hogy a magyar kormány tényleg azt hiszi, hogy Goodfriend botrányos magatartásának túrése megkíméli a várható, de most már létét fenyegető további lépésektől?

André Goodfriend, az Amerikai Egyesült Államok budapesti nagykövetségének első embere látható és szinte tapintható élvezettel vett részt vasárnap este a még be sem vezetett internet adó ellen tartott, erőszakba torkoló tüntetésen. Sütött róla, hogy az övéi között volt. Nem tájékozódni ment oda, mert arra elegendő lett volna stábjának egy hozzá hasonló hangoltságú tagját odaküldenie. Azaz bármelyiküket. Mint emlékeztetés, az USA baráti rezsimje idején Gyurcsányék magát az "utcai politizálást" is demokráciaellenesnek tekintették. Ha pedig az akkor valóban mélyen megalázott nép a vasárnap esti vandalizmushoz hasonló tettekre ragadtatta magát, a balliberális média azonnal csöcselékelt, az akkori rendőrség pedig a szemekre célzott.

Az amerikai-magyar viszony valóban mélypontra süllyedt. Ennél mélyebbre akkor jutunk, ha egy, a vasárnapéhoz hasonló eseményen egy Majdan-téri fordulat következik be, miközben az órákban fizetett gyújtogatásokat és puccsistákat a Goodfriendek, Charles Gatik és Neelie Kroes-ok bujtogatják. (A digitális politikáért felelős Kroes uniós biztos, az Európai Bizottság egyik alelnöke, twitter üzenetben buzdított részvételre a tüntetés napján.)

A feszültséget legújabbán az szítja, hogy az USA egy eddig titokban tartott amerikai-magyar korrupciós ügy miatt fél tucat magyar állampolgártól vonta meg annak jogát, hogy az Egyesült Államok területére lépjen. A Magyar Nemzet hétfői száma részletesen számol be arról, hogy az amerikai nagykövetség korábban pont ellenkező irányú nyomást gyakorolt a magyar kormányra és az igazságszolgáltatás tagjaira: azt akarta, hogy hagyják futni a Sukoro-ügy vádlottjait és érintetteit.

A mai magyar kormányt külföldön mesterségesen keltett

hírnevével ellentétben esküdt ellenségeivel szembeni megkülönböztetett udvariasság és pozitív diszkrimináció jellemzi. Elképzelhetetlen, hogy Pintér Sándor belügyminiszter rendőrei ne előznék meg, hogy az amerikai nagykövetség ablakait szétronscolják. Sőt azt sem, hogy e követség előtt éktelenkedő szovjet "felszabadítási" emlékművet olyan tiltakozó tárgyakkal vegyék körül, mint a Szabadság tér másik végén álló tényemlékművet, amely a német megszállást jelképezi. A napokban pedig a TEK azért igazoltatott és vegzált egy járókelőt a Kossuth téren, amiért az kérdőre vonta az ott időtlen idők óta rendőri engedéllyel kempingező demonstrálókat.

E megkülönböztetett udvariasság és pozitív diszkrimináció André Goodfriend-nek különösen kár. A magyar történelem talán eddigi legaktivistább amerikai nagykövetségi vezető diplomatája naponta rúg a magyar kormányba, amely után ismétellen halljuk Budapestről a hűségnyilatkozatokat arról, hogy mennyire fontos jó viszonyunk legfőbb szövetségünkkel. Amely legfőbb szövetséges a törvényesen és demokratikusan megválasztott Orbán-kormányt el akarja takarítani az útból.

Ez máshol nem egészen így működik. Tavaly karácsony előtt Recep Tayyip Erdogan államfő - a NATO-tag Törökország akkor még miniszterelnöke - tudtára adta az ankarai amerikai nagykövetségnek, hogy akár el is küldhetik, amiért nyilvános megjegyzéseket fűzött egy olyan ügyben, amelyben négy török miniszter ellen indítottak eljárást vesztegetés miatt. A figyelmeztetés használt: a törökül anyanyelvi szinten beszélő Francis Ricciardone nagykövet egészen ottani szolgálati ideje végeztéig nem folyt bele szövetségese belügyébe.

Idén nyáron a Merkel-kormány kötött ütilaput a berlini USA nagykövetség egyik CIA alkalmazottjára, miután rendkívüli feszültséget okozott Németország és Amerika között, hogy kiderült, Washington legfőbb európai szövetségese után szaglászik. Moszkvában egy amerikai diplomata kiutasítására azután került sor, hogy tavaly májusában a szóke parókat viselő nagykövetségi embert tetten érték, amint 1 millió dollárt adott át orosz forrásainak. Ryan Fogle-nek, a

André Goodfriend

moszkvai amerikai nagykövetség egyik titkárának rövid időt hagytak arra, hogy hazatérjen az "ígéret földjére". Evo Morales, Bolívia napokban újraválasztott elnöke 2008-ban hajította ki a La Paz-i amerikai nagykövetet, miután azzal vádolta, hogy zavargásokat készített elő. Philip Goldberg nagykövetet "persona non grata"-nak nyilvánították, azaz hazaszállították. Az országában a szegények arányát igen nagy mértékben csökkentő, indián származású elnöke ráadásul tavaly az USAid nevű amerikai "nemzetközi fejlesztési" szervezetet kérte távozásra, miután azzal vádolta, hogy alássa kormányát. A szintén dél-amerikai Ecuador 2011-ben "rúgta ki" (hogy ezúttal a hazai balliberális média egyik kedvelt szóhasználatát idézzük) Heather Hodges Quito-i amerikai nagykövet asszonyt, azért, mert nem adott kellő választ arra, miért állította megbízójának, az USA külügyminisztériumának, hogy Rafael Correa ecuadori elnök tudatában van az ország rendőrsége korrupciójáról.

Idén január közepén az indiai kormány menesztett egy amerikai diplomatát az Új Delhi-i nagykövetségről azért, mert az amerikai kormány egy indiai diplomata asszonyt vegzált. Ráadásul bulldózerek eltakarították az ottani USA nagykövetséget "védő" betonkoloncokat.

Egy diplomatát - beleértve nagykövetet vagy ügyvivőt - minden további nélkül nem kívánt személyiségnek ("persona non grata") lehet nyilvánítani a diplomáciai kapcsolatokról rendelkező 1961-es bécsi megállapodás 9-ik cikkelye értelmében, amely szerint "A befogadó állam bármikor és döntése megmagyarázása nélkül értesíthet a küldő államot arról, hogy a misszió vagy a kirendeltség diplomáciai testületének bármely tagja persona non grata vagy a misszió személyzetének bármely tagja nem kívánatos".

A kérdés már csak az, hogy a magyar kormány tényleg azt hiszi, hogy Goodfriend botrányos magatartásának túrése megkíméli a várható, de most már létét fenyegető további lépésektől?

2014. október 28.

www.facebook.com/istvan.lovas.587

Ha én miniszterelnök lennék, huszonnégy órát adnék, hogy eltakarodhasson

– olvasói levél M. André Goodfriend megbízott amerikai ügyvivőnek –
(fordítás angolból)

André Goodfriend, megbízott Ügyvivő úrnak
Az Amerikai Egyesült Államok Nagykövetsége
BUDAPEST

Goodfriend Úr!

Először is engedje meg, hogy gratuláljak Önnek a magyar nemzet szolgálatában tett lépéséért, amellyel lerántotta a leplet kormányának legbensőségesebb kívánságáról és legtitkosabb machinációiról. Vagyis az Amerikai Egyesült Államok kormányáról. Múlt vasárnapig vagy majdnem addig különösen baráti érzésekkel viseltettünk az Ön országa iránt, igyekezve hinni abban, hogy állításai szerint a szabadság, az igazság, a tolerancia, az emberi jogok és így tovább, igaz védelmezője. Hinni akartuk, hogy az Egyesült Államok, bár ön-maga által kinevezett „Világ Csendőre” azért kiáll, és megvédi azokat a magas eszméket, amelyeket idézni mertem, s amelyekkel felruházni mertem országát.

(Tartózkodom felsorolni azokat a korábbi csalódásokat ezen a téren, amelyeket Magyarországra akkreditált elődjei

követtek el legalább is 1989 óta, kezdve Mark Palmer úrral, a liberális eszmeárúk felejtethetetlen szatócsával. De követői sem voltak sokkal jobbak nála.)

Ambár mi magyarok azzal elfoglalva, hogy egy demokratikus államot hozunk létre, ahol mindenkinek jogai védettek – a világ kommunizmus összeomlott kísérlete helyett, reméljük, hogy a világ csendőre az elmúlt huszonöt évben harcolva Kuvaitban, Irakban, Afganisztánban, Pakisztánban, a Közel-keleten, Észak-Afrikában – elismeri erőfeszítéseinket. S a politika-csinálók, az USA kormánya ügyet sem vetett rá.

Az USA inkább úgy döntött, az időközben bukott kommunista rend maradékainak oldalára áll, akik most magukra öltötték a liberalizmus kívánatos gúnyját, bár csak egyre képesek: kiszolgáltatni az urat, a parancsolót, aki megmondja mi a teendő – s ugyanakkor kézzel fogható, materiális javakkal bőségesen kompenzálja őket.

2013 augusztusa óta, mióta Ön fölbukkant Budapesten csak bámultunk az új ügyvivő „új diplomáciai stílusán”, mellyel nap, mint nap beavatkozik a vendéglátó állam belső, napi ügyeibe. Az a tény, hogy elődje, Eleni Tsakopoulos Kounalakis, a kaliforniai ingatlanügynök nem volt igazán diplomata, megkönnyítette önfejű hóbortjainak elviselését. Ennyi elég.

Azonban Ön, egy vérbeli diplomataként képviseli a világ leghatalmasabb államát egy igen kissé hatalmas, Közép-kelet Európai országban. S ez a nemzet nem felejtette el azokat a barátságos kijelentéseket, amelyek amerikai politikusok száját hagyták el valaha is 1956 októbere óta, s elvárta, hogy legalább az ország demokratikus választásainak eredményét a nemzet akarataként fogadják el, s nem ennek a világ-hatalomnak (képzelt vagy valós) érdekei megsértéseként fogják föl. Mi sorban ötször döntöttünk a kormányunk teljes támogatása mellett, mert úgy hisszük, ez a kormány az or-

szág javára fog dolgozni.

Tizenöt hónapja, hogy Ön elfoglalta álláshelyét a budapesti Szabadság téren. Mi pedig döbbenet azon gondolkozunk, Önt az USA kormánya ehhez a kormányhoz akkreditálta vagy inkább a szétaprózott, egyre növekvően intoleráns liberál-kommunista vagy anarchista ellenzékhez. Az Ön múlt vasárnapi fellépése ellenére, amely szerint élvezte a „veszett computer-imádók cirkuszát” még mindig remélünk egy diplomatikus lépés megléptét.

Megtehetné például, azokkal az információkkal, amelyek alátámasztják a megalapozatlan vádakokat a kormánykörökben fellelhető korrupciós ügyekben. Az ilyen típusú alaptalan vádaskodás nem más, mint zaklatás, gyötres. Ez NEM öröm számunkra, mert az Ön országának a világban elfoglalt helye következtében egy ilyen állítás mélyen sértő egy kisebb nemzet számára, különösen, amikor 1956-os harcainkra emlékszünk, s esélyünk sincs a védekezésre. Nagy Testvér! Ne hidd, hogy mindig Neked van igazad!

Ha én miniszterelnök lennék ebben az országban, huszonnégy órát adnék, hogy eltakarodhasson, mert Ön nem kívánatos! S ha hozzátehetem, az Önt leváltandó sem lenne az mindaddig, amíg országa vagy kormánya nem tanulja meg, hogyan kell felnőnie az általa prédikált magas eszméyekhez.

Mindaddig pedig naponta fog emlékeztetni bennünket az 1945 és 1989 között elszenvedett elnyomásra, a Szovjetunió uralmára. Az Ön uniója egyre inkább válik hasonlóvá ahhoz a másikkhoz. És ilyen barátokkal kinek kell ellenség?

Az USA elárulta barátságunkat, elárult bennünket.

Isten Önnel!

2014. október 29.

v. Hajdú Szabolcs,
(1956 egyik túlélő rebellese
internetfigyelo.wordpress.com)

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolombán Sándor, Krasznai Zoltán. A szerkesztőség postacíme: Európai Idő, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1.. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV30000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE. Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó.

Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írárok illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.